

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, IČO: **X.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.F.**, so sídlom v **B. 4**, v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. **B. F.**, PhD., proti povinnému **M. C.**, bývajúcemu v **N.**, **pre vymoženie 569,61 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6 Er 311/2003, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2013 sp. zn. 41 CoE 329/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením z 8. apríla 2013 č. k. 6 Er 311/2003-22 Okresný súd Brezno exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku), lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného zástupcu, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinného určila oprávnená tým, že jeho osobu vopred uviedla ako zástupcu konajúceho za povinného pri právnych úkonoch uzatváraných s oprávnenou.

Úkon urobený takýmto „zástupcom“ je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Vzhľadom na to, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, bolo potrebné exekúciu zastaviť. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 27. novembra 2013 sp. zn. 41 CoE 329/2013 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade dospel k správne mu záveru, že porušenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka spôsobuje tak neplatnosť samotného zastúpenia, ako aj všetkých zástupcom urobených úkonov. Nie je preto splnená ani podmienka materiálnej vykonateľnosti označenej notárskej zápisnice. Návrhy na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) zamietol s odôvodnením, že je neopodstatnený.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním (č. 1. 70 spisu). To isté uznesenie napadla aj dovolaním (č. 1. 58 spisu), v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho

dovolania podaného tou istou dovolateľkou – pozri konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 5/2015, 3 CoE 5/2015, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 8 ECdo 201/2014, 8 CoE 114/2014, 8 ECdo 203/2014, 8 CoE 115/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Oľga Trnková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová